Opłata pocztowa uiszczona gotówką.

Nr. 2. Warszawa, dnia 31 stycznia 1937 r. **Rok XX.**

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

Prenumerata roczna 12 zł. **Cena egzemplarza 1 zł.**

Prenumeratę należy wpłacać na konto P. K. O. Nr. 30-197 „Dziennik Urzędowy Ministerstwa Spraw Wewnętrznych“ zaznaczając na odwrocie blankietu nadawczego „Należność za prenumeratę Dziennika Urzędowego Min. Spraw Wewn.“

Adres Redakcji: Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, ul. Nowy Świat 69, Wydział Org. Prawny Tel. 220-20.

Adres Administracji: Nowy Świat 69, tel. 678-40.

Sprzedaż numerów pojedyńczych i ubiegłych roczników — Ministerstwo Spraw Wewnętrznych (intendentura) Warszawa, ul. Nowy Świat 69, tel. 663-97.

Wysyłka pojedyńczych numerów i roczników za zaliczeniem pocztowym.

TREŚĆ.

A. DZIAŁ URZĘDOWY.

II OKÓLNIKI Nr. Nr. 2—6.

III. PISMA OKÓLNE.

B. PRZEDRUKI.

I. DZIENNIK USTAW R. P. Nr. Nr. 4 — 5.

II. MONITOR POLSKI Nr. Nr. 13 — 19.

C. BIBLIOGRAFIA.

I. WYDAWNICTWA ZALECONE.

A.

II. Okólniki Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

9.

OKÓLNIK Nr. 2

z dnia 18 stycznia 1937 r.

o wymierzaniu opłaty stemplowej od aktów wywłaszczenia gruntów na rzecz Skarbu Państwa, gmin i t. p.

(AA. 21b-13)

Do

P. P. Wojewodów i Komisarza Rządu na m. st. Warszawę.

Jeden z Panów Wojewodów zwrócił się do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z zapytaniem, czy w wypadkach wywłaszczenia nieruchomości na rzecz Skarbu Państwa lub związków samorządu terytorialnego orzeczenia o wywłaszczeniu, jako akty przeniesienia własności, podlegają opłacie stemplowej w myśl przepisów art. art. 52 pkt. 6), 58 i 61 ustawy o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. Nr. 64, poz. 404 ex 1935), do uiszczenia której obowiązana jest strona wywłaszczająca, jako też—jaki jest tryb wymiaru i ściągnięcia opłaty stemplowej w tych wypadkach.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych po porozumieniu się z Ministerstwem Skarbu wyjaśnia, co następuje:

Skarb Państwa oraz związki samorządu terytorialnego nie są zwolnione od uiszczenia opłat stemplowych od orzeczeń wywłaszczeniowych, mocą których wywłaszcza się na ich rzecz nieruchomości, — poza przypadkami przewidzianymi w art. 54 pkt. 2) — 5) ustawy o opłatach stemplowych bądź też w przepisach szczególnych (np. w art. 10 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 1.VI.1927 r. o popieraniu rozbudowy i rozwoju gospodarczego miasta i portu Gdyni). Do uiszczenia tej opłaty obowiązany jest Skarb Państwa względnie związek samorządowy w myśl art. 15 pkt. 2) u. o. s. jako „osoba, która na mocy orzeczenia nabywa prawa".

W razie nieuiszczenia opłaty stemplowej od aktu wywłaszczenia przez osobę do tego zobowiązaną w terminie wskazanym w art. 61 ust. 1 ustawy o opłatach stemplowych władza administracyjna, która orzekła o wywłaszczeniu, powinna, zgodnie z art. 35 ustawy oraz § 78 rozporządzenia wykonawczego zawiadomić właściwy urząd skarbowy, który wymierzy opłatę stemplową wraz z podwyżką stemplową (art. 42 u. o. s.) drogą nakazu płatniczego.

(—) Kawecki
PODSEKRETARZ STANU

10.

OKÓLNIK Nr. 3

z dnia 21 stycznia 1937 r.

o opłatach stemplowych od świadectw, potrzebnych kandydatom na ochotników oraz osobom, starającym się o przyjęcie do szkół wojskowych.

(Nr. GB. 21-50-5).

Do

P. P. Wojewodów, Komisarza Rządu na m. st. Warszawę i Starostów.

Pismem z dnia 14 grudnia 1936 r. Nr. D. V. 50951/5/36 Ministerstwo Skarbu ustaliło następującą wykładnię ustawy o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. z 1935 r. Nr. 64, poz. 404).

„(Art. 140 i 154). I. Osoby, zamierzające odbyć czynną służbę wojskową w charakterze ochotników, powinny w myśl § 314 rozporządzenia Ministra Spraw Wojskowych z dnia 28-go sierpnia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 83, poz. 757) do podania o dopuszczenie do służby ochotniczej dołączyć: poświadczenie obywatelstwa polskiego, metrykę urodzenia oraz świadectwo nienagannego prowadzenia się, zalegalizowane przez powiatową władzę administracji ogólnej.

Ministerstwo Skarbu zwalnia na podstawie art. 123 i 213 ordynacji podatkowej (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr. 14, poz. 134) od opłaty stemplowej podania o wydanie świadectw, o których wyżej mowa, jak również podania o wydanie zaświadczenia o nienotowaniu w rejestrze skazanych (§ *19 rozp. Ministra Sprawiedliwości z dn. 25.V.1934 r. Dz. U. R. P. Nr. 51 poz. 478*)*, tudzież świadectwa, wydane na skutek wymienionych podań, gdy istnieją łącznie następujące warunki:

1) jeżeli petent w podaniu, którym prosi o wydanie świadectwa, oświadcza, że świadectwo jest mu potrzebne celem uzyskania przyjęcia do ochotniczej służby wojskowej,

2) jeżeli petent w roku kalendarzowym, w którym podanie zostało wniesione, kończy bądź 18 bądź 19, bądź 20 rok życia.

Na świadectwie, o którym mowa należy umieścić adnotację: „Sprawa ochotniczej służby wojskowej, wolne od opłaty stemplowej. Reskrypt Ministerstwa Skarbu Nr. D. V 50951/5/36".

II. Powyższe zasady mają również zastosowanie do podań o wydanie świadectw, potrzebnych osobom, starającym się o przyjęcie do szkół wojskowych, kształcących na oficerów zawodowych, lub do szkół wojskowych, kształcących na podoficerów zawodowych oraz do świadectw wydanych na skutek takich podań—z następującymi zmianami:

a) Uwolnienie od opłat rozciąga się nie tylko na podania i świadectwa tej treści, jakie są wymienione wyżej pod I., lecz też na podania o wydanie wyciągu z ksiąg ludności oraz na wyciągi, wydane na skutek takich podań.

b) Uwolnienie dotyczy kandydatów na oficerów kończących w roku kalendarzowym, w którym podanie zostało wniesione, rok życia nie niższy niż 17 i nie wyższy niż 21, oraz kandydatów na podoficerów kończących w roku kalendarzowym, w którym podanie zostało wniesione, rok życia nie niższy niż 15 i nie wyższy niż 17. Adnotacja na świadectwie powinna brzmieć: „Sprawa przyjęcia do szkoły wojskowej, wolne od opłaty stemplowej. Reskrypt Ministerstwa Skarbu Nr. D. V. 50951/5/36".

Podając powyższe do wiadomości i stosowania, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych uchyla równocześnie okólnik Nr. 59 z dnia 18 kwietnia 1934 r. w poruszonej sprawie (Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr. 11, poz. 107).

(—) Kawecki
PODSEKRETARZ STANU

*) Uchylone – obecnie obowiązuje rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dn. 16 grudnia 1936 r. o rejestrze skazanych—Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 663 (Red.).

11.

OKÓLNIK Nr. 4

z dnia 22 stycznia 1937 r.

o wnoszeniu projektów ustaw do Sejmu. (§ 128 Regul. M. S. Wewn.).

(GL. 47-2).

Do

P. P. Dyrektorów (Gabinetu, Departamentów, Biur), Naczelników Wydziałów, Urzędników Centr. Zarz. Min. Spraw Wewn.

Przewidziany w § 128 Regulaminu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych tryb przesyłania do Marszałka Sejmu projektów ustaw zarówno z zakresu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych jak Komendy Głównej Policji Państwowej oraz Głównego Urzędu Statystycznego zmieniam w ten sposób, iż przesyłanie odbywać się będzie wyłącznie za pośrednictwem Gabinetu (Wydziału GL.).

W związku z tym zawarte w zdaniu 2-im § 128 Regulaminu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych postanowienie otrzymuje następujące brzmienie:

„Po otrzymaniu takiego pisma (t. j. z Prezydium Rady Ministrów) Gabinet Ministra (Wydział GL.) ustala w porozumieniu z właściwą komórką organizacyjną tekst uzasadnienia projektu dla Sejmu po czym skierowuje za podpisem Ministra pismo do Marszałka Sejmu, dołączając projekt w 5 egzemplarzach wraz z uzasadnieniem, jednocześnie Gabinet (Wydział GL.) przesyła do Prezydium Rady Ministrów odpis powyższego pisma do Marszałka Sejmu wraz z jednym egzemplarzem projektu i uzasadnienia".

(—) Sławoj Składkowski
MINISTER

12.

OKÓLNIK Nr. 5

z dnia 26 stycznia 1937 r.

o dostarczaniu pracy żołnierzom, zwalnianym do rezerwy.

(Pers. 1201-20).

Do

P. P. Komendanta Głównego Policji Państwowej, Dowódcy Korpusu Ochrony Pogranicza, Dyrektora Głównego Urzędu Statystycznego, Wojewodów, Komisarza

Rządu na m. st. Warszawę, Prezesów Wojewódzkich Sądów Administracyjnych w Poznaniu i Toruniu, Naczelnika Urzędu Spraw Mniejszości w Katowicach, Dyrektora Państwowych Zakładów Wodociągowych na Górnym Śląsku w Katowicach, Redaktora Gazety Administracji.

W ostatnich czasach napływa do Ministerstwa Spraw Wojskowych dużo podań rezerwistów, którzy utracili pracę wskutek powołania ich do służby wojskowej i po odbyciu powinności, pomimo zgłoszenia się z powrotem do pracy w ustawowym terminie, nie zostali przyjęci na poprzednie stanowiska.

Aczkolwiek petycje rezerwistów przy bliższym badaniu przeważnie nie mają ustawowego uzasadnienia obowiązkowego przyjęcia ich do pracy, tym niemniej sam fakt, że zostali oni pozbawieni pracy właśnie na skutek powołania ich do służby wojskowej, stwarza moralny obowiązek zajęcia się ich losem i przychylnego potraktowania złożonego przez nich podania.

Ten obowiązek wypływa również z ducha art. 68 ustawy o powszechnym obowiązku wojskowym (Dz. U. R. P. z roku 1936 Nr 60, poz. 455), który mimo zastrzeżeń, ustanawia jednak zasadę, że obywatel nie powinien tracić pracy z powodu powołania go do służby wojskowej.

Poza kategorią żołnierzy-rezerwistów, co do których istnieje bądź to ustawowy, bądź to moralny obowiązek dania im pracy w tym samym resorcie po powrocie z wojska, istnieje jeszcze duża część żołnierzy, kończących służbę wojskową bez widoków dalszej egzystencji i ustawowego poparcia w uzyskaniu pracy.

Przypominając więc zasadę, wyrażoną w punkcie 3 okólnika Nr 50 z dnia 17 czerwca 1936 r. (Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr. 17, poz. 117), w myśl której do służby winni być poza kobietami przyjmowani tylko kandydaci wykazujący się odbyciem służby wojskowej lub pracą niepodległościową — Ministerstwo Spraw Wewnętrznych prosi P. P. nadto o wykorzystywanie wszelkich możliwości dla dania wysłużonym żołnierzom, zwalnianym do rezerwy, zatrudnienia, mającego charakter pracy stałej, a w braku takiego — czasowej.

Powyższe zarządza się na podstawie okólnika Prezydium Rady Ministrów Nr 72 z dnia 23 grudnia 1936 r.

(—) Kawecki
PODSEKRETARZ STANU

Otrzymują do wiadomości Biura Personalne Ministerstw:)

Komunikacji.
Opieki Społecznej,
Przemysłu i Handlu,
Rolnictwa i Reform Rolnych,
Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

13.

OKÓLNIK Nr. 6

z dnia 27 stycznia 1937 r.

o przestrzeganiu przepisów dotyczących wykonywania budowy gmachów państwowych.

(Nr. BB. 1-1).

Do
P. P. Wojewodów i Komisarza Rządu na m. st. Warszawę.

Zgodnie z protokołami przeprowadzanej przez organa Kontroli Państwowej kontroli poszczególnych robót przy budowie gmachów państwowych, wznoszonych pod nadzorem Urzędów Wojewódzkich (Komisariatu Rządu na m. st. Warszawę), bądź w zarządzie innych urzędów, konstatowane są niemal stale powtarzające się uchybienia w stosowaniu obowiązujących w zakresie działania Ministerstwa Spraw Wewnętrznych przepisów o zatwierdzaniu programów i projektów, o kosztorysowaniu, o dostawach i robotach, kolaudacji robót, przepisów rachunkowo-technicznych i t. p.

Wymieniony stan rzeczy znalazł oddźwięk w ostatnim rocznym sprawozdaniu Najwyższej Izby Kontroli, a także w piśmie P. Prezesa Najwyższej Izby Kontroli specjalnie w tej sprawie do mnie skierowanym.

Wobec powyższego zechce Pan Wojewoda (Komisarz Rządu na m. st. Warszawę):

1) Wydać zarządzenia i dopilnować ścisłego ich przestrzegania, aby przy budowach, wykonywanych pod nadzorem Urzędów Wojewódzkich (Komisariatu Rządu na m. st. Warszawę) wypadki nieprzestrzegania następujących przepisów:

Ogólne warunki budowy M. R. P. z dn. 24.IV.1928 r. Nr. I-1067/28, z dn. 28.V.1929 r. Nr. I-1576/29, z dn. 21.VI.1932 r. Nr. PB. 27/12/32;

Przepisy o oddawaniu państwowych dostaw i robót z dn. 13.VIII.1930 r. Nr. XVI-1333/30, z dn. 12.IX 1931 r. Nr. XVI-1121/31;

Okólnik w sprawie postępowania przy rozpoczęciu nowych budów z dn. 30.IV.1928 r. Nr. IX-1089/28;

Okólnik w sprawie zasad kosztorysowania z dn. 17.III.1927 r. Nr. IX-606/27;

Okólnik w sprawie Komitetów Budowy z dn. 7.X.1931 r. Nr. I-2456/31;

Instrukcja ogólna w sprawie kierownictwa robotami technicznymi z dn. 29.VII.1931 r. Nr. I-2146/31;

Przepisy rachunkowo-techniczne z dn. 26.III 1928 r. Nr. III-1520/28

i wszelkich innych dotąd nieuchylonych nie miały na przyszłość miejsca;

2) Wydać zarządzenia, aby delegaci Urzędu Wojewódzkiego (Komisariatu Rządu na m. st. Warszawę) do Komitetów budowy gmachów, wznoszonych przez inne urzędy powodowali się w swej działalności na terenie tychże Komitetów wyłącznie przepisami, obowiązującymi w zakre-

sie działania Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, stali na straży tychże przepisów, a w razie niemożności przeprowadzenia odnośnych postulatów wnosili do protokołów swe zdania odrębne, powiadamiając o tym przez Urząd Wojewódzki niezwłocznie Ministerstwo Spraw Wewnętrznych;

3) Zarządzić niezwłoczne zawiadamianie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych o każdym wypadku przystępowania różnych władz poza Urzędem Wojewódzkim do budowy gmachów wbrew rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 21.V.1932 r. w sprawie zniesienia urzędu Ministra Robót Publicznych.

(—) Sławoj Składkowski
MINISTER

III. Pisma Okólne Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

14.

DECYZJA.

Na podstawie art. 1 ust. (1) dekretu z dnia 2 października 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 72, poz. 455) i § 2 rozporządzenia z dnia 15 listopada 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 534) udzielam Zrzeszeniu Zawodowych Automobilistów Rzeczypospolitej Polskiej (Poznań, Al. Marcinkowskiego 13) pozwolenia na ustanowienie i używanie:

I. Odznaki metalowej w kształcie wieńca ze srebrnych liści, w środku którego jest uwidoczniony kierowca przy kierownicy samochodowej; pod kierownicą sześciokątna tarcza biało-czerwona z obwódką złotą; na białej wstędze, przecinającej środek tarczy złote inicjały: „Z. Z. A. R. P.".

Odznaka może być używana:

a) na szyldach, papierach i legitymacjach;

b) jako odznaka członkowska w klapie ubrania;

c) na chorągwiach.

Za odznaki członkowskie Zarząd pobierać może od członków jednolitą opłatę tytułem zwrotu kosztów, nie więcej jednak niż 2 zł. 50 gr.

Wydawanie odznaki stowarzyszenia osobom nie będącym jego członkami jest zakazane.

II. Odznaki na czapkę w formie tarczy owalnej z granatowego sukna; w środku — koło samochodowe z kierownicą, skrzydłami, młotkiem i kluczem w kolorze srebrnym; po bokach liście złote, pod kierownicą mieści się sześciokątna tarcza biało-czerwona ze złotą obwódką; po lewej stronie tarczy owalnej litery: „Z. Z. A." po drugiej zaś „R. P.".

III. Chorągwi, której strona prawa jest koloru czerwonego; mieści w lewym górnym polu orła białego; w prawym górnym polu herb danego miasta; w dolnych rogach daty powstania oddziału; w środku odznakę stowarzyszenia wraz z jego nazwą. Strona lewa chorągwi koloru białego; w środku wizerunek św. Krzysztofa z Dzieciątkiem Jezus na ramieniu; nad wizerunkiem złoty napis: „Święty Krzysztofie Patronie Automobilistów"; pod wizerunkiem złoty napis: „Miej Nas w Swej Opiece".

Chorągwie poszczególnych oddziałów mogą wykazywać drobne odchylenia dla odróżnienia poszczególnych oddziałów.

Chorągwie mogą być używane przy zbiorowych wystąpieniach Zarządu i jego członków.

(Warszawa, dn. 21 grudnia 1936 r. Nr. AP. 3-186).

Za MINISTRA
(—) Kawecki
PODSEKRETARZ STANU

15.

DECYZJA

Na podstawie art. 1 dekretu z dnia 2 października 1935 r. (Dz. U. R. P, Nr 72, poz. 455) i § 2 rozporządzenia z dnia 15 listopada 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 86, poz. 534) udzielam Związkowi Pracy Obywatelskiej Kobiet (Warszawa, ul. Nowogrodzka 13) pozwolenia na ustanowienie i używanie odznaki z białego metalu w kształcie połączonych liter „Z. P. O. K.".

Odznaka może być używana jako odznaka członkowska do noszenia przez wszystkie członkinie na agrafce.

Za odznakę członkowską Zarząd Związku pobierać może od członkiń jednolitą opłatę tytułem zwrotu kosztów nie więcej jednak niż 75 gr. za zwykłą odznakę metalową oraz 3 zł. za odznakę srebrną.

Wydawanie odznaki Związku osobom, nie będącym jego członkami, jest zakazane.

(Warszawa dn. 21 stycznia 1937 r. Nr AP. 3-99).

Za MINISTRA
(—) Kawecki
PODSEKRETARZ STANU

16.

DECYZJA

Na podstawie art. 1 ust. (1) dekretu z dnia 2 października 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 72, poz. 455) i § 2 rozporządzenia z dnia 15 listopada 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 86, poz. 534), udzielam Ukraińskiemu Przeciwalkoholowemu Towarzystwu „Widrodżennia" (Lwów, ul. Czarnieckiego 26) pozwolenia na ustanowienie i używanie emaliowanej odznaki niebieskiej w kształcie ośmiokąta ze złotymi brzegami; w środku kielich i wąż.

Odznaka może być używana jako odznaka członkowska do noszenia w klapie ubrania.

Za odznaki członkowskie zarząd pobierać może od członków jednolitą opłatę tytułem zwrotu kosztów, nie więcej jednak niż 60 groszy.

Wydawanie odznaki stowarzyszenia osobom nie będącym jego członkami jest zakazane.

(Warszawa dnia 21 stycznia 1937 r. Nr AP. 3-199).

Za MINISTRA
(—) Kawecki
PODSEKRETARZ STANU

17.

DECYZJA

Na podstawie art. 1 dekretu z dnia 2 października 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 72 poz. 455) i § 2 rozporządzenia z dnia 15 listopada 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 86, poz. 534), udzielam Stowarzyszeniu Urzędników Państwowych R. P. (Warszawa, ul. Przeskok Nr 4 m. 5) pozwolenia na ustanowienie i używanie odznaki w kształcie rombu z czerwoną tarczą emaliowaną, na której widnieją połączone litery „S.U.P.".

Odznaka może być używana:

a) jako odznaka Stowarzyszenia na szyldach, papierach i legitymacjach;

b) jako odznaka członkowska do noszenia przez wszystkich członków na zakrętce.

Za odznakę członkowską Zarząd Stowarzyszenia pobierać może od członków jednolitą opłatę tytułem zwrotu kosztów nie więcej jednak niż 2 zł. za zwykłą odznakę metalową oraz 3 zł. za oznakę w srebrze.

Wydawanie odznaki Stowarzyszenia osobom, nie będącym jego członkami, jest zakazane.

(Warszawa, dnia 21 stycznia 1937 r. Nr AP. 3-202).

Za MINISTRA

(—) Kawecki

PODSEKRETARZ STANU

18.

DECYZJA

Na podstawie art. 1 ust. (1) dekretu z dnia 2 października 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 72, poz. 455) i § 2 rozporządzenia z dnia 15 listopada 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 534) odmawiam Polskiemu Frontowi Faszystowskiemu (Łódź, ul. Obywatelska 25) udzielenia pozwolenia na ustanowienie i używanie odznaki, sztandaru i munduru.

Decyzja niniejsza jako pozostawiona całkowicie swobodnej ocenie władzy, nie wymaga uzasadnienia zgodnie z art. 75 ust. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22.III.1928 r. o postępowaniu administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 341).

Decyzja ta jest ostateczna w administracyjnym toku instancji.

(Warszawa, dnia 21 stycznia 1937 r. Nr AP. 3-222).

Za MINISTRA

(—) Kawecki

PODSEKRETARZ STANU

19.

DECYZJA

Na podstawie art. 1 ust. (1) dekretu z dnia 2 października 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 72, poz. 455) i § 2 rozporządzenia z dnia 15 listopada 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 534) udzielam Karpackiemu Klubowi Narciarskiemu („Karpatskij Łeszczetarskij Kub", Lwów, ul. Dominikańska 2) pozwolenia na ustanowienie i używanie odznaki w kształcie ośmiokątnej tarczy ze złotą obwódką. Na tle nieba widnieje biały profil górski, na którym są umieszczone złote narty. Na tle nieba widnieją litery cyrylicy: „K. Ł. K.".

Odznaka może być używana jako odznaka członkowska do noszenia w klapie ubrania.

Za odznaki członkowskie zarząd pobierać może od członków jednolitą opłatę tytułem zwrotu kosztów, nie więcej jednak niż 1 zł. 50 gr.

Wydawanie odznaki stowarzyszenia osobom, nie będącym jego członkami, jest zakazane.

(Warszawa, dnia 21 stycznia 1937 Nr. AP. 3-226).

Za MINISTRA

(—) Kawecki

PODSEKRETARZ STANU

20.

DECYZJA

Na podstawie art. 1 ust. (1) dekretu z dnia 2 października 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 72, poz. 455) i § 2 rozporządzenia z dnia 15 listopada 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 534) udzielam Ukraińskiemu Towarzystwu Pedagogicznemu „Ridna Szkoła" (Lwów, ul. Sykstuska 46) pozwolenia na ustanowienie i używanie:

I. Odznaki w kształcie tarczy owalnej, pokrytej niebieską emalią ze złotą obwódką. W środku tarczy widnieje stylizowany uczeń z otwartą książką z literami cyrylicy; po lewej stronie „R", a po prawej — litera cyrylica odpowiadająca brzmieniu „Sz", u dołu zaś liczba 50, oznaczająca 50 lecie istnienia szkoły.

Odznaka może być używana jako odznaka członkowska do noszenia w klapie ubrania.

Za odznaki członkowskie zarząd pobierać może od członków jednolitą opłatę tytułem zwrotu kosztów, nie więcej jednak niż 1 zł.

Wydawanie odznaki stowarzyszenia osobom nie będącym jego członkami jest zakazane.

II. Odznaki w kształcie otwartej książki z literami cyrylicy: po lewej stronie „R", a po prawej — litera cyrylicy odpowiadająca brzmieniu „Sz", w środku zaś otwartej książki jest umieszczony znicz. Odznaka ta może być używana tylko na szyldach, papierach, legitymacjach i na pieczęciach z nazwą stowarzyszenia w otoku.

(Warszawa, dnia 21 stycznia 1937 r. Nr. AP. 3-270).

Za MINISTRA

(—) Kawecki

PODSEKRETARZ STANU

21.

PISMO OKÓLNE

z dnia 25 stycznia 1937 r.

w zwalnianiu od opłat osób, ubiegających się o pracę lub wnoszących skargi na działalność urzędów.

(Nr GB. 48-126-2).

Do

P. P. Wojewodów, Komisarza Rządu na m. st. Warszawę oraz Starostów.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych podaje do wiadomości i stosowania poniżej umieszczone zarządzenie Pana Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 1936 r. Nr 118-57/1 w sprawie zwalniania od opłat osób, ubiegających się

o pracę i zapomogi lub wnoszących skargi na działalność urzędów i urzędników.

(—) Kawecki
PODSEKRETARZ STANU

Otrzymują nadto:
Komenda Główna Pol. Państw.,
Korpus Ochrony Pogranicza,
Główny Urząd Statystyczny.

PREZES RADY MINISTRÓW
Warszawa,
dnia 19 grudnia 1936 r.
Nr 118-57/1.

OKÓLNIK Nr 71

Do
Pana Ministra (wszystkich).

Do urzędów administracji rządowej wpływa wiele próśb o pracę i zapomogi. Niektóre urzędy obciążają osoby wnoszące takie prośby kosztami związanymi z ich załatwianiem w szczególności także opłatami za doręczanie odpowiedzi. Postępowanie takie nie może mieć miejsca w stosunku do osób pozostających bez środków do życia. Osoby te powinny być zwalniane od ponoszenia wspomnianych kosztów zgodnie z obowiązującymi w tej mierze przepisami (art. 107 ust. 5 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 341 — w postępowaniu opartym na tym rozporządzeniu).

Również nie może mieć miejsca pociąganie osób wnoszących uzasadnione skargi i zażalenia na działalność urzędów i urzędników, do ponoszenia kosztów postępowania. Załatwianie tego rodzaju skarg i zażaleń leży przede wszystkim w interesie publicznym. Stąd koszty postępowania w szczególności również koszty doręczania pism związanych z załatwieniem nie ma ponosić wnoszący, lecz władza względnie osoby winne wykroczeń służbowych (§ 29 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 17 p źdzernika 1932 r. Dz. U. R. P. Nr 92, poz. 780).

Proszę Pana Ministra o przypomnienie podległym władzom i urzędom obowiązujących w powyższych materiach przepisów i zlecenie przestrzegania omówionych zasad.

(—) Sławoj Składkowski
PREZES RADY MINISTRÓW

22.

PISMO OKÓLNE

z dnia 26 stycznia 1937 r.

o wykazie akt w Oddziałach budżetowo-gospodarczych Urzędów Wojewódzkich.

(Nr GL. 3h-1)

Do
P. P. Wojewodów (z wyjątkiem śląskiego) i Komisarza Rządu na m. st. Warszawę.

W związku z pismem z dnia 16 grudnia 1936 r. Nr GL. 3h-1/69, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych przesyła szczegółowy wykaz akt ustalony w zakresie właściwości Oddziałów budżetowo-gospodarczych wchodzących w skład Wydziałów Ogólnych w Urzędach Wojewódzkich z prośbą o niezwłoczne wprowadzenie go w życie.

Dotychczasowy wykaz akt dla omawianych oddziałów traci swą moc.

(—) Hausner
DYREKTOR GABINETU MINISTRA

Szczegółowy wykaz akt.

Oddział budżetowo-gospodarczy (znak OB).

Sprawy ogólne.

1) Przepisy i zarządzenia ogólne.
2) Akcja oszczędnościowa.
3) Sprawozdania poinspekcyjne władz nadzorczych (Ministerstw).
4) Lustracje działów rachunkowo-gospodarczych w podległych urzędach (Starostwach, Powiatowych Zarządach Drogowych, Państwowych Zarządach Wodnych).
5) Spostrzeżenia Izby Kontroli przy wykonywaniu budżetu:
   m — Ministerstwa Spraw Wewnętrznych
   o — Opieki Społecznej
   r — Rolnictwa i Reform Rolnych
   k — Komunikacji
   p Przemysłu i Handlu
   św. — Wyznań Religijnych i Oświecenia Publ. (sztuka i wyznania)

. . . .
. . . .

6) Preliminarze i korespondencja w sprawach kredytów:
   m — Ministerstwa Spraw Wewnętrznych
   o — Opieki Społecznej
   r — Rolnictwa i Reform Rolnych
   k — Komunikacji
   p — Przemysłu i Handlu
   św. — Wyznań Religijnych i Oświecenia Publ.

. . . .
. . . .

7) Umowy dotyczące najmu lokali biurowych
8) Uposażenia służbowe i pośmiertne
9) Potrącenia z uposażeń:
   u — Opłaty ubezpieczeniowe
   e — Zakład Emerytalny
   s — Wyroki sądowe
   m — Za mieszkania
   i — Inne
10) Zaliczki na uposażenia.
11) Pożyczki państwowe.
12) Likwidacja kosztów podróży i przeniesień.
13) Likwidacja należności z tytułu pomocy lekarskiej.
14) Zapomogi i nagrody pieniężne.
15) Utrzymanie zatrzymanych i osądzonych administracyjnie.
16) Zasiłki wojskowe.
17) Koszty poboru wojskowego.
18) Wybory do Sejmu i Senatu.
19)
20)
21)
22)
23) Różne sprawy budżetowe.

24) Korespodencja w sprawach przekazywanych sum i wyliczeń (podteczki dla każdego Starostwa, Pow. Zarządu Drogowego, Państwowego Zarządu Wodnego, Państwowej Klinkierni i t. d.).

Sprawy rachunkowe,

25) Dochody budżetowe (korespondencja).
26) Zwroty sum niewłaściwie wpłaconych do Skarbu Państwa.
27) Należności czynne Skarbu Państwa.
28) Upoważnienia do podpisywania i kontrasygnowania czeków, asygnacyj i innych dokumentów pieniężnych.
29) Protokóły z kontroli gotówki przechowywanej w Urzędzie Wojewódzkim.
30) Sprawozdania miesięczne i zamknięcia roczne dochodów.
31) Sprawozdania miesięczne i zamknięcia roczne wydatków.
32) Sumy niebudżetowe: a) korespondencja
b) sprawozdania.
33) Opłaty na rzecz Państwowego Funduszu Drogowego.
34)
35)
36)
37)
38) Różne sprawy rachunkowe.

Sprawy gospodarcze.

39) Umundurowanie służby.
40) Inwentarz biurowy.
41) Opał, światło, utrzymanie porządku.
42) Materiały pisarskie.
43) Druki:
a) normalizacja i racjonalizacja
b) o charakterze dokumentów urzędowych
c) inne sprawy druków (zamówienia).
44) Środki lokomocji.
45) Remonty.
46) Książki i pisma.
47) Telefony, porto, depesze.
48) Broń skonfiskowana.
49) Regulaminy dla służby.
50)
51)
52)
53)
54) Różne sprawy gospodarcze.

23.

PISMO OKÓLNE

z dnia 26 stycznia 1937 r.

o obliczaniu składek emerytalnych.
(GB. 26-15)

Wszystkim Urzędom Wojewódzkim, Komisariatowi Rządu na m. st. Warszawę i Urzędowi Spraw Mniejszości w Katowicach.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych podaje do wiadomości i stosowania okólnik Ministerstwa Skarbu z dn. 12.XII.1936 r. Nr D. I. 30399/Em/36.

(—) Hausner
DYREKTOR GABINETU MINISTRA

Ponadto otrzymują:
1) Komenda Gł. Policji Państwowej,
2) Korpus Ochrony Pogranicza,
3) Gł. Urząd Statystyczny.

MINISTERSTWO SKARBU
L. D. I. 30399/Em./36
Warszawa,
dn. 12 grudnia 1936 r.

W sprawie obliczania składek emerytalnych.

Do

Kancelarii Cywilnej Prezydenta Rzeczypospolitej, Biura Sejmu i Biura Senatu, Najwyższej Izby Kontroli i wszystkich Ministerstw.

W praktyce zdarza się dość często, że mianowania na stanowiska w służbie państwowej, uzasadniające uczestnictwo w Państwowym Zakładzie Emerytalnym, następują nie z pierwszym dniem kalendarzowego miesiąca. W przypadkach takich mianowań wyłania się kwestia, jak należy obliczać składki emerytalne za tych pracowników, którzy przed nominacją pozostawali w zatrudnieniu, uzasadniającym obowiązek ubezpieczenia w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych.

Kwestia ta, jak również związane z nią zagadnienie zaliczalności do wysługi emerytalnej części miesiąca kalendarzowego, w którym pracownik ukończył pracę, uzasadniającą obowiązek takiego ubezpieczenia, przedstawia się inaczej, gdy chodzi o pracownika prywatnego, a inaczej gdy ma się do czynienia z kontraktowym funkcjonariuszem państwowym.

I. Przejście do Państwowego Zakładu Emerytalnego pracownika prywatnego.

Zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 listopada 1927 r. o ubezpieczeniu pracowników umysłowych (Dz. U. R. P. Nr 106, poz. 911) w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 15 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 39, poz. 347), obowiązek ubezpieczenia w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych ustaje z końcem miesiąca kalendarzowego, w którym osoba ubezpieczona utraciła warunki, uzasadniające obowiązek ubezpieczenia, a zajęcie w ciągu tego miesiąca trwało przynajmniej 14 dni, w przeciwnym razie z końcem poprzedniego miesiąca kalendarzowego. Ponieważ w myśl § 36 rozporządzenia Ministra Opieki Społecznej z 28 grudnia 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr 103, poz. 818) składki ubezpieczeniowe do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych płatne są co miesiąc z dołu do 10-go dnia następnego miesiąca, przeto pracownik, który stał się uczestnikiem Państwowego Zakładu Emerytalnego przed 14-ym dniem pewnego miesiąca kalendarzowego, nie

opłaca za ten miesiąc składek do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, natomiast pracownik, który przeszedł do służby państwowej na stanowisko stałe lub prowizoryczne po 14-ym dniu miesiąca, a który w ciągu pierwszych 14-tu dni tego miesiąca pozostawał w zatrudnieniu, uzasadniającym obowiązek ubezpieczenia w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych, powinien uiścić składki do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych za cały miesiąc.

Ministerstwo Skarbu jest zdania, że w obu powyższych przypadkach składki, jakie uiszcza Skarb Państwa w myśl § 5 przepisów finansowych dla Państwowego Zakładu Emerytalnego (Dz. U. R. P. z roku 1934 Nr. 31, poz. 277), powinny być obliczone w stosunku procentowym do uposażenia, otrzymanego do końca danego miesiąca w publiczno-prawnej służbie państwowej. Ponieważ w myśl art. 15 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu funkcjonariuszów państwowych i odpowiednich przepisów innych ustaw uposażeniowych funkcjonariusze (zawodowi wojskowi), którzy zostali przyjęci do służby nie od pierwszego dnia miesiąca kalendarzowego, do pierwszego dnia najbliższego miesiąca otrzymują uposażenie za każdy dzień od objęcia służby w wysokości $^1/_{30}$ części uposażenia miesięcznego, przeto składki emerytalne do pierwszego dnia następnego miesiąca zostałyby obliczone w stosunku dziennym, licząc od dnia rzeczywistego objęcia służby przez danego funkcjonariusza.

Na obowiązek przekazania składek do Państwowego Zakładu Emerytalnego nie może mieć wpływu okoliczność, że w tym samym miesiącu kalendarzowym za danego funkcjonariusza z tytułu jego poprzedniego zatrudnienia zostały już uiszczone lub powinny być uiszczone przez pracodawcę prywatnego składki do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, ponieważ łączność ubezpieczeń społecznych z normami emerytalnymi, dotyczącymi funkcjonariuszów państwowych nie stanowi absolutnej ciągłości ubezpieczenia. Obowiązujące bowiem przepisy nie przewidują przekazywania wszystkich praw i obowiązków, wynikających z ubezpieczenia poprzedniego, lecz jedynie przekazywanie składek i zaliczalność okresu ubezpieczenia poprzedniego do ubezpieczenia nowego i na zasadach tego ostatniego, a nie poprzedniego.

Z powyższego wynika, również, że w przypadku, gdy dany miesiąc kalendarzowy z powodu niepozostawania pracownika w zatrudnieniu, uzasadniającym ubezpieczenie w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych, co najmniej przez dni 14, nie jest zaliczalny do tego ubezpieczenia, część tego miesiąca, poprzedzająca uczestnictwo w Państwowym Zakładzie Emerytalnym, nie może być również zaliczona do wysługi emerytalnej danego funkcjonariusza państwowego, nawet wówczas, gdy przejście z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych do Państwowego Zakładu Emerytalnego nastąpiło bezpośrednio. Zaliczeniu bowiem do wysługi emerytalnej podlegają w myśl art. 37 p. 7 ustawy emerytalnej z dnia 11 grudnia 1923 r. i § 39 przepisów finansowych dla Państwowego Zakładu Emerytalnego jedynie okresy, za które Zakładowi powinny być przekazane składki, w żadnym razie nie mogą być zaliczone okresy, za które Zakład Ubezpieczeń Społecznych składek nie otrzymał.

II. *Przejście do Państwowego Zakładu Emerytalnego kontraktowego funkcjonariusza państwowego.*

Państwowy funkcjonariusz kontraktowy, mianowany stałym lub prowizorycznym albo też zawodowym wojskowym, zazwyczaj nie otrzymuje do końca danego miesiąca innego uposażenia poza wynagrodzeniem, otrzymanym na stanowisku kontraktowym, a gdyby nawet w ciągu miesiąca uzyskał prawo do innego uposażenia, otrzymuje tylko wyrównanie w stosunku do poprzedniego wynagrodzenia. Jeżeli więc na skutek mianowania nie zaszły żadne zmiany w uposażeniu funkcjonariusza, niema podstawy do ponownego uiszczania przez Skarb Państwa w tym samym miesiącu składek emerytalnych, o ile od otrzymanego w pierwszym dniu tego miesiąca wynagrodzenia zostały przekazane lub powinny były być przekazane składki ubezpieczeniowe do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych. Jeżeli jednak składki, jakie Zakład Ubezpieczeń Społecznych ma przekazać Państwowemu Zakładowi Emerytalnemu są niższe, aniżeli składki emerytalne, należne Państwowemu Zakładowi Emerytalnemu na mocy § 5 przepisów finansowych dla Państwowego Zakładu Emerytalnego, zachodzi konieczność uiszczenia przez Skarb Państwa różnicy, obliczonej w stosunku do dni, uczestnictwa w danym miesiącu w Państwowym Zakładzie Emerytalnym danego funkcjonariusza. Podobnie przedstawia się sprawa w przypadku, gdy na skutek mianowania funkcjonariuszem stałym lub prowizorycznym państwowy funkcjonariusz kontraktowy otrzymał wyrównanie w stosunku do wypłaconego mu na początku miesiąca wynagrodzenia.

Jeżeli za funkcjonariusza kontraktowego, mianowanego następnie stałym lub prowizorycznym, nie zostały w danym miesiącu uiszczone składki do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z powodu niepozostawania w zatrudnieniu, uzasadniającym obowiązek ubezpieczenia społecznego, co najmniej przez dni 14 cie, składki emerytalne do Państwowego Zakładu Emerytalnego powinny być uiszczone w stosunku procentowym do uposażenia służbowego, otrzymanego od chwili, kiedy pracownik został uczestnikiem Państwowego Zakładu Emerytalnego do końca danego miesiąca kalendarzowego, a nie od uposażenia za cały miesiąc. Jednak z uwagi na to, że w myśl art 37 p. 2 ust. 2 i art. 50 ust. 2 lit. a), ustawy emerytalnej czas służby kontraktowej, poprzedzający uczestnictwo w Państwowym Zakładzie Emerytalnym jest zaliczalny do wysługi emerytalnej w razie bezpośredniego przejścia ze służby kontraktowej na stanowisko funkcjonariusza stałego lub prowizorycznego albo też zawodowego

wojskowego z mocy samego prawa bez potrzeby uiszczania przez pracownika jakichkolwiek opłat na Skarbie Państwa ciąży obowiązek wpłacenia za tę część miesiąca, przez jaką uczestnik Państwowego Zakładu Emerytalnego pozostawał na stanowisku kontraktowym, sumy, stanowiącej równowartość rezerwy technicznej (§ 16 ust. 1 przepisów finansowych dla Państwowego Zakładu Emerytalnego). Wobec tego, że chodzi tu o okres bardzo krótki i bezpośrednio poprzedzający uczestnictwo w Państwowym Zakładzie Emerytalnym różnica między równowartością rezerwy technicznej a ewentualnie uiszczoną za tę część miesiąca składką emerytalną byłaby stosunkowo nieznaczna.

Ponieważ wpłacanie składki zamiast równowartości rezerwy znacznie uprościłoby manipulację, Ministerstwo Skarbu wypowiada się za tym, aby w przypadku, gdy okres pracy kontraktowej, bezpośrednio poprzedzającej uczestnictwo w Państwowym Zakładzie Emerytalnym, trwał w danym miesiącu krócej, niż dni 14-cie, właściwe władze państwowe uiszczały za danego uczestnika składkę emerytalną zwykłą za cały miesiąc. Różnica między składką za część miesiąca, a równowartością rezerwy za okres pracy kontraktowej będzie ustalana z Państwowym Zakładem Emerytalnym i pokrywana z kredytów budżetowych części 16-ej.

Ministerstwo Skarbu nadmienia, że pismo niniejsze zawiera odpowiedź na pismo Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 26 kwietnia 1935 roku Nr Rach. X-5/11.

(—) T. Grodyński
PODSEKRETARZ STANU

B.

I. Przedruki z Dziennika Ustaw R. P.

z 18 stycznia Nr 4 Rok 1937

Poz. 30. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 17 grudnia 1936 r. w sprawie zmiany rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 kwietnia 1928 r. o stosunku służbowym, uposażeniu i zaopatrzeniu emerytalnym pracowników Powszechnego Zakładu Ubezpieczeń Wzajemnych.

Poz. 31. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Ministra Spraw Wojskowych z dnia 19 grudnia 1936 r. wydane w porozumieniu z Ministrami: Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Skarbu w sprawie zmiany rozporządzenia z dnia 19 października 1929 r. o obowiązku dostarczania, jako środków przewozowych na rzecz wojska w czasie pokoju, wozów z zaprzęgiem zwierzęcym, zwierząt z uprzężą pociągową, oraz zwierząt wierzchowych i jucznych z rzędem.

Na podstawie art. 4 i 20 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 listopada 1927 r. o obowiązku dostarczania środków przewozowych na rzecz wojska w czasie pokoju (Dz. U. R. P. Nr 102, poz. 883) zarządza się co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych i Ministra Spraw Wojskowych z dnia 19 października 1929 r., wydanym w porozumieniu z Ministrami: Rolnictwa i Skarbu, o obowiązku dostarczania, jako środków przewozowych na rzecz wojska w czasie pokoju, wozów z zaprzęgiem zwierzęcym, zwierząt z uprzężą pociągową oraz zwierząt wierzchowych i jucznych z rzędem (Dz. U. R. P. Nr 82, poz. 613) skreśla się §§ 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11 i 2 zdanie ustępu 1 § 12.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Poz. 32. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Ministra Spraw Wojskowych z dnia 19 grudnia 1936 r. wydane w porozumieniu z Ministrami: Skarbu i Komunikacji w sprawie zmiany rozporządzenia z dnia 29 lipca 1930 r. o obowiązku dostarczania, jako środków przewozowych na rzecz wojska w czasie pokoju, samochodów, motocykli i rowerów.

Na podstawie art. 4 i 20 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 listopada 1927 r. o obowiązku dostarczania środków przewozowych na rzecz wojska w czasie pokoju (Dz. U. R. P. Nr 102, poz. 883) zarządza się co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych i Ministra Spraw Wojskowych z dnia 29 lipca 1930 r., wydanym w porozumieniu z Ministrami: Skarbu i Robót Publicznych, o obowiązku dostarczania, jako środków przewozowych na rzecz wojska w czasie pokoju, samochodów, motocykli i rowerów (Dz. U. R. P. Nr 58, poz. 470) skreśla się §§ 4, 5, 6, 7, 8 i 9.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Poz. 33. Rozporządzenie Ministrów: Spraw Wewnętrznych, Spraw Wojskowych, Komunikacji oraz Przemysłu i Handlu z dnia 19 grudnia 1936 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu w sprawie zmiany rozporządzenia z dnia 24 lipca 1930 r. o obowiązku dostarczania środków przewozowych wodnych żeglugi śródlądowej na rzecz wojska w czasie pokoju.

Na podstawie art. 4 i 20 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 listopada 1927 r. o obowiązku dostarczania środków przewozowych na rzecz wojska w czasie pokoju (Dz. U. R. P. Nr 102, poz. 883) zarządza się co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministrów: Spraw Wewnętrznych, Spraw Wojskowych, Robót Publicznych oraz Przemysłu i Handlu z dnia 24 lipca 1930 r., wydanym w porozumieniu z Ministra-

mi: Skarbu i Komunikacji, o obowiązku dostarczania środków przewozowych wodnych żeglugi śródlądowej na rzecz wojska w czasie pokoju (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 603), skreśla się §§ 4, 5, 6, 7, 8, 9 i 10.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Poz. 34. Rozporządzenie Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu z dnia 8 stycznia 1937 r. wydane w porozumieniu z Ministrami: Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Spraw Zagranicznych o statucie Polskiego Instytutu Rozrachunkowego.

Poz. 35. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 13 stycznia 1937 r. w sprawie czynności związanych z wykonywaniem układu rozrachunkowego niemiecko-polskiego.

Poz. 36. Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 9 stycznia 1937 r. o wprowadzeniu w życie na pewnych obszarach Państwa niektórych postanowień ustawy o nadzorze nad hodowlą bydła, trzody chlewnej i owiec.

Na podstawie art. 15 ust. (3) ustawy z dnia 5 marca 1934 r. o nadzorze nad hodowlą bydła, trzody chlewnej i owiec (Dz. U. R. P. Nr 40, poz. 349) zarządzam co następuje:

§ 1. Postanowienia art. 6 — 11, 12 ust. (1) pkt 1 i ust. (2) ustawy z dnia 5 marca 1934 r. o nadzorze nad hodowlą bydła, trzody chlewnej i owiec (Dz. U. R. P. Nr 40, poz. 349) wchodzą w życie:

1) w zastosowaniu do bydła na obszarze:

gmin: Brańsk (wiejskiej i miejskiej) i Ciechanowiec (wiejskiej i miejskiej) w powiecie bielskim oraz

gmin: Kowalewszczyzna, Piszczaty i Stelmachowo w powiecie wysoko-mazowieckim — w województwie białostockim;

gmin: Grabówka, Kamyk, Lipie, Opatów i Rędziny w powiecie częstochowskim — w województwie kieleckim;

gmin: Brzeziny, Chodel, Jaszczów, Konopnica, Krzczonów, Mełgiew, Niedrzwica, Piaski, Piotrków, Piotrowice, Wojciechów, Wólka i Zemborzyce w powiecie lubelskim oraz

powiatu radzyńskiego — w województwie lubelskim;

gmin: Buczek, Łask (wiejskiej i miejskiej), Pruszków i Sędziejowice w powiecie łaskim;

gminy Gospodarz w powiecie łódzkim;

gmin: Brudzice, Dmenin, Dobryszyce, Gosławice, Radomsko i Radziechowice w powiecie radomszczańskim;

gmin: Bełchatów, Bełchatówek, Bujny-Szlacheckie, Chabielice, Golesze, Kamieńsk, Kleszczów, Kluki, Łękawa, Parzniewice, Ręczno, Sulejów i Wadlew w powiecie piotrkowskim oraz

gmin: Grzybki, Malanów, Ostrów-Wartski i Piętno w powiecie tureckim — w województwie łódzkim;

gmin: Stołpce (wiejskiej) i Świerżeń w powiecie stołpeckim oraz

gminy Żołudek w powiecie szczuczyńskim — w województwie nowogródzkim;

gminy Legbąd w powiecie tucholskim w województwie pomorskim;

powiatów: lipnowskiego i łowickiego oraz wszystkich gmin z wyjątkiem gminy Włocławek w powiecie włocławskim — w województwie warszawskim;

gminy Malin w powiecie dubieńskim;

gminy Chorów w powiecie horochowskim;

gmin: Katerburg i Poczajów w powiecie krzemienieckim;

gminy Poddębce w powiecie łuckim;

gminy Klewań w powiecie rówieńskim oraz

gminy Antonówka w powiecie sarneńskim — w województwie wołyńskim;

2) w zastosowaniu do trzody chlewnej na obszarze:

powiatu bydgoskiego — w województwie poznańskim;

3) w zastosowaniu do owiec na obszarze:

gmin: Olsztyn, Potok-Złoty i Wancerzów w powiecie częstochowskim — w województwie kieleckim;

gmin: Będków i Łaznów w powiecie brzezińskim;

gmin: Bogusławice, Golesze i Łęczno w powiecie piotrkowskim oraz

gminy Męka w powiecie sieradzkim — w województwie łódzkim;

gminy Motykały w powiecie brzeskim oraz

gminy Chomsk w powiecie drohickim — w województwie poleskim.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 20 stycznia 1937 r.

Poz. 37. Obwieszczenie Ministra Skarbu z dnia 16 grudnia 1936 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy z dnia 24 marca 1933 r. o wypuszczeniu biletów skarbowych.

z 22 stycznia Nr 5 Rok 1937

Poz. 38. Ustawa z dnia 14 stycznia 1937 r. o dodatkowych kredytach na rok 1936/37.

Poz. 39. Ustawa z dnia 14 stycznia 1937 r. o dodatkowych kredytach na rok 1936/37.

Poz. 40. Ustawa z dnia 14 stycznia 1937 r. o dodatkowym kredycie na rok 1936/37.

Poz. 41. Ustawa z dnia 14 stycznia 1937 r. o dodatkowym kredycie na rok 1936/37.

Poz. 42. Ustawa z dnia 14 stycznia 1937 r. o dodatkowym kredycie na rok 1936/37.

Poz. 43. Rozporządzenie Ministrów: Komunikacji i Spraw Wewnętrznych z dnia 30 grudnia 1936 r. wydane w porozumieniu z Ministrami Spraw Wojskowych i Skarbu w sprawie zmiany rozporządzenia Ministrów Komunikacji i Spraw Wewnętrznych z dnia 6 kwietnia 1935 r. o wydawaniu koncesyj na zarobkowy przewóz osób po-

jazdami mechanicznymi w obrębie gminy miejskiej.

Na podstawie art. 6 i art. 11 ustawy z dnia 22 marca 1933 r. o zarobkowym przewozie osób pojazdami mechanicznymi w obrębie gminy miejskiej (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 273) zarządza się co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministrów Komunikacji i Spraw Wewnętrznych z dnia 6 kwietnia 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 29, poz. 226) w § 14 ustęp (1) otrzymuje brzmienie:

„(1) Ubiegający się o koncesję na regularne przewozy autobusami obowiązany jest, niezależnie od opłat stemplowych lub miejskich opłat administracyjnych, złożyć przed otrzymaniem koncesji opłatę za czynności urzędowe, związane z wydaniem koncesji, w wysokości 200 zł do każdego autobusu.".

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lutego 1937 r.

Poz. 44. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 13 stycznia 1937 r. o zmianie rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 27 kwietnia 1936 r. w sprawie wykonania ustawy o państwowym podatku dochodowym.

Poz. 45. Oświadczenie rządowe z dnia 4 grudnia 1936 r. w sprawie przystąpienia szeregu terytoriów brytyjskich do konwencji o ujednostajnieniu niektórych prawideł, dotyczących międzynarodowego przewozu lotniczego, z dnia 12 października 1929 r.

II. Przedruki z Monitora Polskiego.

z 18 stycznia Nr 13 Rok 1937

Poz. 22. Ogłoszenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 2 stycznia 1937 r. o powołaniu ławników i ich zastępców do Sądu Pracy w Częstochowie i Sądu Okręgowego w Piotrkowie (Wydział zamiejscowy w Częstochowie).

z 19 stycznia Nr 14 Rok 1937

Poz. 23. Zarządzenie o nadaniu Złotego Krzyża Zasługi.

Poz. 24. Okólnik Ministerstwa Skarbu z dnia 8 stycznia 1937 r. L. D. IV. 28517/3/36 w sprawie wystawiania przez urzędy celne zaświadczeń o wywozie artykułów żywności za granicę w celu uzyskania zwrotu różnicy ceny soli, zużytej do wyrobu tych artykułów.

Poz. 25. Zarządzenie Ministra Skarbu z dnia 8 stycznia 1937 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych o odstąpieniu gruntu państwowego na ogólne potrzeby gminy m. st. Warszawy.

z 20 stycznia Nr 15 Rok 1937

Poz. 26. Zarządzenie o nadaniu Złotego Krzyża Zasługi.

Poz. 27. Ogłoszenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 2 stycznia 1937 r. o powołaniu ławników i ich zastępców do Sądu Pracy w Łodzi i Sądu Okręgowego w Łodzi.

z 21 stycznia Nr 16 Rok 1937

z 22 stycznia Nr 17 Rok 1937

Poz. 28. Ogłoszenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 2 stycznia 1937 r. o powołaniu ławników i ich zastępców do Sądów Pracy w Sosnowcu i Zawierciu oraz Sądu Okręgowego w Sosnowcu.

z 23 stycznia Nr 18 Rok 1937

Poz. 29. Zarządzenie Ministra Skarbu z dnia 24 grudnia 1936 r. o zmianie czasu urzędowania niektórych urzędów celnych.

z 25 stycznia Nr 19 Rok 1937

Poz. 30. Obwieszczenie Ministra Opieki Społecznej z dnia 16 stycznia 1937 r. w sprawie podania o nadanie umowie zbiorowej z dnia 16 grudnia 1936 r. dla zawodu piekarskiego w Poznaniu mocy powszechnie obowiązującej dla wszystkich zakładów piekarskich na obszarze miasta Poznania.

C.

Bibliografia.

I. WYDAWNICTWA ZALECONE.

„SZARWARK — wskazówki dla organów gminnych i gromadzkich" L. Stasek.

Nakładem Samorządowego Instytutu Wydawniczego ukazała się praca Leona Staska p. t. „Szarwark — wskazówki dla organów gminnych i gromadzkich" (str. 112). Wymienione wydawnictwo poza wyjaśnieniem podstawowych zasad nowej ustawy szarwarkowej wskazuje na możliwości zaspokojenia przy pomocy szarwarku szeregu zadań ogólnych. Książka rozstrzyga poza tym w ujęciu popularnym liczne wątpliwości, które powstały dotychczas na tle stosowania nowej ustawy, oraz zawiera wskazówki organizacyjne i kalkulacyjne w zakresie gospodarki szarwarkowej.

Pracę L. Staska zaleca się do użytku organów gminnych wiejskich i gromadzkich.

UWAGA: Książka do nabycia w Samorządowym Instytucie Wydawniczym, Warszawa, Miodowa 6. Cena Zł. 1.50 — powyżej 15 egzemplarzy — Zł. 1.30.

Drukarnia Gaz. Adm. i P. P., Warszawa, Trębacka 11.